

Študenti biologije imamo pač to srečo, da smo večkrat na terenskih vajah, kjer lahko poleg rednih študijskih obveznosti oprezamo tudi za ptiči. Od 29.6. do 3.7.1998 smo se tako zadrževali v Velenju oziroma ob Velenjskem in Škalskem jezeru. Obrežje Velenjskega jezera je sicer neporaslo, z izjemo nekaj trstičevja *Phragmitetum*, le del med Velenjskim in Škalskim jezerom pa je močnejše porasel z drevjem, grmičevjem in trstičevjem, kar tvori nekakšno malo močvirje. Pot nas je večkrat peljala mimo močvirnega gozdička, kjer sem opazoval nekaj mlakaric *Anas platyrhynchos*, zelenonogih tukalic *Gallinula chloropus*, lisk *Fulica atra* in močvirskih trstnic *Acrocephalus palustris*. Poleg tega pa sem imel enkrat priložnost poslušati tudi plašico, ki se je s svojim tankim "psiiii" oglašala iz vrbovja ob potočku, ki povezuje Škalsko in Velenjsko jezero. Kljub poskusu, da bi na kakšnem drevesu našel plašičino viseče gnezdo, mi to ni uspelo. V prihodnje bi bilo temu nemara dobro nameniti več časa in vztrajnosti, saj je, sodeč po podatkih Ornitološkega atlasa, to nova gnezditvena lokaliteta plašice v Sloveniji. *Al Vrezec, Pražakova 11, 1000 Ljubljana*

ČRNA VRANA *Corvus c. corone*

CARRION CROW - 3 on roost site of *C.c.cornix* on April 1997 and one in 29th March 1999, both at Godovič (W Slovenia)

V bližini Medvedjega Brda nad Godovičem sem 29. 3. 1999 opazoval črno vrano. Tik ob cesti se je sprehajala skupaj z dvema sivima vranama in delovala zelo domače.

Ob naslednjih obiskih te lokacije je nisem več opazil, na istem kraju sta bili samo dve sivi vrani, ki v bližini tudi gnezdit.

Gornji podatek je drugo opazovanje črne vrane v Godoviču. V drugi polovici aprila leta 1987 so se skupini 20 sivih vran na njihovem prenočišču nekaj dni zapored pridružile tudi tri črne vrane. Sivim vranam njihove črne sorodnice očitno niso bile preveč všeč, saj so jih s prenočišča skušale pregnati. *Peter Grošelj, Godovič 124, 5280 Idrija*

ROŽNATI ŠKOREC *Sturnus roseus*
ROSY STARLING - One pecking early cherries on 1st June 1996 at Vrhnika (C Slovenia)

Po znanem dogodku, ko sta pred leti nesrečno končala dva rožnata škorca, ki sta priletela na prve češnje na Vrhniki, sem lastnika češenj Franca Furlana prosil, naj me takoj opozori o morebitnem novem opažanju rožnatih škorcev.

In res, 1. 6. 1996 mi je prijetno razburjen glas po telefonu sporočil, da prav v tistem trenutku skozi okno opazuje rožnatega škorca, ki se hrani s prvimi zreliimi češnjami.

Že čez pol ure sem bil na Vrhniki in takoj sem opazil škorca vrh češnje. Stikal je med vejami, iskal najbolj zrele plodove ter se hreščeče oglašal, podobno, kot se oglašajo navadni škorci. Občasno je zapel ter pri tem mahal s perutmi. Ko se je dodobra najedel, je odletel v neznano. Čez nekaj ur se je spet prikazal, tako da se je ves prizor ponavljal. Nazadnje je priletel okrog pol sedmih popoldne.

Naslednjega dne, 2. 6. 1996, sem ga pričakal že v najzgodnejšem jutru, ker sem ga imel namen ujeti in obročkati ali pa vsaj fotografirati, vendar rožnatega škorca ni bilo več, čeprav sem ga čakal vse do 13. ure. *Peter Grošelj, Godovič 124, 5280 Idrija*

ŠKRLATEC *Carpodacus erythrinus*
COMMON ROSEFINCH - 2 singing males on 29th May 1998 at Velenje (N Slovenia)

29. maja 1998 sem obročkal ptiče ob Škalskem jezeru pri Velenju. Čas spomladanskega preleta ptičev se je počasi iztekal in samo osamljena srpična trstnica *A. scirpaceus* je glasno pela v grmovju. Večkrat sem prisluhnul petju dveh samcev škrlatca *C. erythrinus*, ki sta vsak na svojem koncu s petjem označevala svoj teritorij. Ker sem jih na tem mestu že večkrat slišal peti, me je zanimalo, ali sta dvoletna (siva) ali večletna (rdeča) samca. Predvajal sem posnetek njunega petja, vendar se na to petje nista odzvala, ampak sta pela nemoteno naprej. Čez čas sta oba

utihnila in takrat sem se odločil, da za nekaj sekund spet zavrtim njun posnetek. In brž ko sem ga prekinil, sem vnovič zaslišal škrlatčevo petje, in to v neposredni bližini mrež. Ko sem z daljnogledom pogledal proti mrežam, sem ugotovil, da je en rdeč samec že v mreži, drugi (ravno tako rdeč) samec pa je pel na vrhu bližnjega grma. Obročkanega škrlatca sem nato v roki fotografiral. Na Škalskem jezeru sem letos prvič slišal peti škrlatca 14. maja.

Dare Šere, Prirodoslovni muzej Slovenije, Prešernova 20, 1000 Ljubljana

MALI STRNAD *Emberiza pusilla*

LITTLE BUNTING - *In display plumage on 22nd March 1999 at Godovič (W Slovenia)*

Drugi pomladanski dan, 22. 3. 1999, se je v Godoviču začel z zaspanim oblačnim jutrom. Razveselil sem se prvega grilčka, samice, ki sem jo to jutro zagledal pred domačo hišo. Že okrog devetih so se ji pridružili še trije samci, ob eni uri pa sem na krmišču opazoval že približno petnajst grilčkov.

Po kratkotrajnem popoldanskem dežju, ki se je hitro spremenil v močno sneženje, pa sem bil priča pravi invaziji najrazličnejših ptic.

Najštevilnejši so bili zelenci in ščinkavci, vmes so bile tudi posamezne

pinože. Pridružilo se jim je še okoli dvajset rumenih strnadov ter trije skalni strnadi. Število grilčkov pa je iz ure v uro raslo, tako da sem jih v drugi polovici popoldneva naštel že približno trideset.

Še posebej pa sem se razveselil, ko sem med različnimi vrstami na snegu zagledal samca malega strnada. Živahno in nemirno je skakljal po snegu, ki ga je zapadlo že 8 do 10 cm, v nasprotju z večino drugih ptic, ki so mirno ždele v mokrem snegu. Bil je v značilni svatovski barvi z lepo obarvanimi lici. V tem času nikakor ni bil več zamenljiv s trstnim strnadom, kot se lahko zgodi pri zimsko obarvanih pticah. Tudi vedenje je bilo drugačno kot pri trstnih strnadih.

Kljub temu da sem ga imel priložnost opazovati skozi okno z razdalje 3 do 4 m, se mi ga zaradi hudega meteža in slabe vidljivosti ni posrečilo fotografirati. *Peter Grošelj, Godovič 124, 5280 Idrija*

Nove knjige **New books**

Rucner, D. (1998): Ptice hrvatske obale Jadrana. Hrvatski Prirodoslovni muzej in Ministarstvo razvitka i obnove, Zagreb. Strani 312, cena: 60 HRK

Avtor, ki žal ni dočakal izida knjige, nam že takoj v uvodu pove, da je jadranska obala že od nekdaj zanimiva za tuje in domače ornitologe. Našteta so tudi njihova objavljena dela v domači ali tuji literaturi. Največ prostora je v tem smislu namenjeno avtorju D. Rucnerju in njegovi ženi R. Rucner, saj sta na tem terenu raziskovala ptiče celih 29 let (1946 - 1975).

V splošnem delu so podani geografski, geološki, hidrografske, klimatski in fitocenoški podatki omenjenega predela. Kar nekaj strani je namenjeno ekološkimi vplivom in povezavam med ptiči in okoljem, v katerem živijo.